

PARAULA I VIDA

La Immaculada ens donarà pastors missioners

El proper dimarts és la gran i joiosa festa de la Immaculada Concepció de la Verge Maria, el triomf de la puresa i la innocència en el món. I enguany, a causa de la pandèmia, s'hi ha traslladat el Dia del Seminari 2020, quan preguem i ajudem el Seminari diocesà. La Immaculada ens porta a donar gràcies per aquell «sí», aquell «fiat» generós i únic de Maria: «*Que es faci en mi, segons la teva paraula!*» (Lc 1,38). I des d'aquell sí, estimem tots els seminaristes i els sacerdots que donen també el seu sí en resposta a la vocació, i especialment el diuen el dia de la seva ordenació sacerdotal. Un sí per a cada dia, per a cada lliurament de caritat pastoral, i sobretot per a cada eucaristia, quan es fa veritat que cada sacerdot és «un do i un misteri» (Sant Joan Pau II), un instrument de Crist perquè Ell pugui fer-se present enmig del seu poble i el pugui acompanyar. Podem aprendre a acollir millor Jesús en l'acollida que Maria li donà amb tota la puresa de la seva vida fidel i plena d'amor, sense ombra de pecat. La Verge Maria continua proposant «*feu tot el que Ell us digui*» (Jo 2,5), i ens ajuda a caminar amb nou impuls en aquest Advent que ens prepara per a un seguiment més fidel del Fill de Déu que arriba.

Sota el lema «**Pastors missioners**», acudim a la Verge Immaculada perquè les nostres diòcesis no manquin dels servidors de Jesucrist, plens de l'amor de Déu, que el facin conèixer amb el seu testimoni valent i coherent, que prediquin l'Evangelí a un món temptat d'indiferència. Cal que sostinguem el Seminari, que és el cor de la Diòcesi, amb totes les forces del nostre interès i generositat. Déu ens ho recompensarà! Adonem-nos que ells seran els «pastors» i alhora els «missioners»

que tant necessitem i que es formen inicialment amb un temps de *discipulat* i de *configuració amb Crist* en la comunitat apostòlica del Seminari, i posteriorment continuen en *formació permanent*, com apòstols del Senyor, en totes les etapes de la vida sacerdotal, en la joventut i primers anys de ministeri, com després en la maduresa, i en l'ancianitat, ja que els sacerdots estan cridats a donar exemple de lliurament a Déu i als germans en totes les etapes de la seva vida.

El Dia del Seminari també ens recorda que hem de presentar de nou la vida com a «**vocació**» [cf. Papa Francesc, *Christus Vivit (Crist Viu)*, cap. 8]. Déu ens vol per a alguna cosa més que per ser feliços sols, rics i egoistes; que la vida es viu de veritat donant-la, regalant-la, posant-la al servei del nostre proïme, a exemple de Jesús. Potser a causa de la pandèmia que sofrim, ens hem adonat una mica més que també els sacerdots són «essencials» en la societat.

Que el Dia del Seminari sigui una jornada compromesa de petició humil i confiada. Sense oració no hi haurà vocacions, no s'escoltarà la veu de Déu que crida, no creixerà l'Església, ni els deixebles evangelitzadors. Sense oració no hi haurà formació dels pastors ni discerniment evangèlic. Sense oració, l'Esperit Sant que actuà en Maria, no podria actuar ara i donar-nos els amics de l'Espòs que tant necessitem. Quan Crist insisteix en la necessitat d'una evangelització universal i, fent notar la manca de treballadors, envia els apòstols, paradoxalment no demana activitat sinó pregària: «*Pregueu a l'Amo dels sembrats, que hi envii més segadors*» (Lc 10,2).

† Joan-Enric Vives
Arquebisbe d'Urgell

EL MESSIES ESPERAT PER...

II. Joaquim i Anna, els avis de Jesús

Església de Santa Anna a Jerusalem

De Joaquim i Anna no ens en parla l'Evangelí. En tenim notícia per dues obres del segle II, els evangelis apòcrifs: El protoevangelí de Jaume i la Nativitat de Maria.

Vivien a Jerusalem. Tenien la casa tot just entrar per la porta de les ovelles, vora la piscina, dita probàtica, i a tocar del temple.

Eren molt bones persones. S'estimaven molt l'una i l'altre, i als altres i, sobretot, a Déu. Complien fidelment els manaments.

Joaquim tenia moltes ovelles i corders. Va anar a veure el Gran Sacerdot perquè volia oferir els corders que sacrificaven cada dia al temple. Però el Gran Sacerdot, molt escrupolós, no ho va voler perquè no tenien fills i es pensaven que això era senyal que la seva vida no agradava a Déu.

Tot dos estaven molt tristos i cada dia demanaven a Déu poder tenir un fill. Finalment, els nasqué una nena. Estaven feliços. Li posaren el nom de Maria. Amb el temps, Maria seria la mare de Jesús.

Des d'aleshores, Joaquim ja podia portar els corders al temple.

Jesús, quan anava a Jerusalem, visitava els seus avis. En una d'aquestes visites, Jesús va curar un malalt a la piscina probàtica. Ho explica l'Evangelí de Joan.

Mn. Ramon Sàrries

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Obrim camins a l'esperança

Aquesta lletra de la cançó la podem prendre avui com a consigna. Des que el diumenge passat vam començar el temps d'Advent, la litúrgia de l'Església ens convida a l'esperança. Sempre ens cal avivar la virtut de l'esperança, més quan la pandèmia i la crisi estenen les boires de la inseguretat i la incertesa. I avui entre nosaltres, malauradament, hi podem trobar mig perdudes moltes dones i homes desorientats.

En temps d'Advent, ens arriben els ressons d'una veu que crida: «*Obriu una ruta al Senyor*». La veu prové del desert i invita a un camí de conversió, de canvi,

davant la imminent arribada d'un salvador, del Messies. Com costa avui d'esperar un salvador i quanta falta ens fa que arribi!

Ressona des del desert, lloc dur, de prova, que requereix esforç, però la veu vol arribar a tota la societat. Fins els qui menen una vida intranscendent, sense inquietuds ni projectes, on l'únic que compta és el benestar, i els qui viuen submergits en les aparences. Creients o increients que senzillament s'han instal·lat en una forma de vida en la qual no hi cap el plantejament de valors superiors, dels valors de l'esperit.

En temps de Jesús, la veu era la de Joan Baptista que anunciava un nou èxode conduït pel Messies. «Obrir un camí» no es referia a un camí geogràfic enmig d'un territori sinó que és l'al·legoria per parlar d'un canvi ètic que prepara a la realització de les promeses de Déu. El crit del Baptista no ha perdut actualitat. Déu continua venint a nosaltres, tant si en som conscients com no.

Avui, la veu ens arriba a través de la Paraula de Déu, de l'Esclat, que llegim en l'Església. Així, seguint l'al·legoria del camí, ens referim al recorregut espiritual per tornar a Déu: se'ns convida a terraplenar les fondalades de

les nostres limitacions, inseguretats i mancaments; a aplanar les muntanyes i turons de l'autosuficiència i l'orgull; a desbrossar el terreny escabros de les ostres ambigüitats i contradiccions. Nosaltres hem de ser els protagonistes del nostre Advent. I només ho serem amb una espera activa, la d'aquell que pel seu esforç i habilitat espera assolir quelcom.

Avui, com sempre, Déu ens ofereix la seva salvació però nosaltres ens hem d'afanyar per rebre-la i fer-la nostra. Fem activa la nostra esperança.

Mn. Ramon Sàrries

PALABRA Y VIDA

La Inmaculada nos dará pastores misioneros

El próximo martes es la gran **fiesta de la Inmaculada Concepción de la Virgen María**, el triunfo de la pureza y la inocencia en el mundo. Y este año, debido a la pandemia, se ha trasladado el **Día del Seminario 2020**, cuando rezamos y ayudamos al Seminario. La Inmaculada nos lleva a dar gracias por aquel «sí», aquel «fiat» generoso y único de María: «¡Hágase en mí, según tu palabra!» (Lc 1,38). Y desde ese sí, amamos a todos los seminaristas y sacerdotes que dan también su sí en respuesta a la vocación, y especialmente lo pronuncian el día de su ordenación sacerdotal. Un sí para cada día, para cada entrega de caridad pastoral, y sobre todo para cada eucaristía, cuando se hace verdad que cada sacerdote es «un don y un misterio» (San Juan Pablo II), un instrumento de Cristo para que Él pueda hacerse presente en medio de su pueblo y lo pueda acompañar. Podemos aprender a acoger mejor a Jesús en la acogida que María le dio con toda la pureza de su vida fiel y llena de amor, sin sombra de pecado. La Virgen María sigue proponiendo «*haced todo lo que Él os diga*» (Jn 2,5), y nos ayuda a caminar con nuevo impulso en este Adviento que nos prepara para un seguimiento más fiel del Hijo de Dios que llega.

Bajo el lema «**Pastores misioneros**», acudimos a la Virgen Inmaculada para que nuestras diócesis no carezcan de los servidores de Jesucristo, llenos del amor de Dios, que lo den a conocer con su testimonio valiente y coherente, que prediquen el Evangelio a un mundo tentado de indiferencia. Es necesario que sostengamos el Seminario, que es el corazón de la Diócesis, con todas las fuerzas de nuestro interés y generosidad. ¡Dios nos lo recompensará! Nótese que ellos serán los «pastores» y al mismo tiempo los «misioneros» que tanto necesitamos y que se forman inicialmente con un tiempo de *discipulado* y de *configuración con Cristo* en la comunidad apostólica del Seminario, y posteriormente continúan en *formación permanente*, como apóstoles del Señor, en todas las etapas de la vida sacerdotal, en la juventud y primeros años de ministerio, como después en la madurez, y en la ancianidad, ya que los sacerdotes están llamados a dar ejemplo de entrega a Dios y a los hermanos en todas las etapas de su vida.

El Día del Seminario también nos recuerda que tenemos que presentar de nuevo la vida como «**vocación**» [cf. Papa Francisco, *Christus Vivit* (Cristo Vive), cap. 8]. Dios nos quiere para algo más que para ser felices solos, ricos y egoístas; que la vida se vive de verdad dándola, regalándola, poniéndola al servicio de nuestro prójimo, a ejemplo de Jesús. Quizás debido a la pandemia que sufrimos, nos hemos dado cuenta un poco más de que también los sacerdotes son «esenciales» en la sociedad.

Que el Día del Seminario sea una jornada comprometida de petición humilde y confiada. Sin oración no habrá vocaciones, no se escuchará la voz de Dios que llama, no crecerá la Iglesia, ni los discípulos evangelizadores. Sin oración no habrá formación de los pastores ni discernimiento evangélico. Sin oración, el Espíritu Santo que actuó en María, no podría actuar ahora y darnos los amigos del Esposo que tanto necesitamos. Cuando Cristo insiste en la necesidad de una evangelización universal y, haciendo notar la falta de trabajadores, envía a los apóstoles, paradójicamente no pide actividad sino oración: «*Rogad al Dueño de la mies que envíe obreros a su mies*» (Lc 10,2).

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

Campanya de Nadal a les escoles d'Andorra

Càritas Andorrana ha iniciat una campanya de sensibilització a les escoles en la situació de crisi actual, vinculada al Nadal. S'ha iniciat una recollida d'aliments als centres educatius, i s'ha posat en marxa un cicle de xerrades als estudiants per sensibilitzar sobre la solidaritat i el re-

aprofitament d'aliments amb el lema institucional «Estén la mà i enreda't».

Càritas a Andorra té com a objectiu recaptar productes per al banc d'aliments, per tal de poder atendre més famílies vulnerables, «especialment en una època tan delicada com l'actual» per la

crisi provocada per la pandèmia de coronavirus. Així ho ha explicat el president de Càritas del país, Amadeu Rocamora, que ha afegit que és important educar en valors als escolars i explicar-los-hi la importància del reaprofitament alimentari, l'economia circular, i promoure la reducció de residus.

La campanya de sensibilització de Nadal es desenvoluparà des del 20 de novembre fins al 21 de desembre amb la participació de més del doble d'escoles que en edicions anteriors entre les que hi han tots els centres confessionals, les escoles andorranes de primera ensenyança de totes les parròquies, els dos centres del Maria Moliner o les escoles franceses de primària d'Andorra la Vella, Encamp i Canillo. Les xerrades s'impartiran també en empreses com Caldea i la Fundació Crèdit Andorrà.

Reunió de la Comissió diocesana de Vida Creixent

La Comissió diocesana de Vida Creixent del Bisbat d'Urgell i Andorra es va reunir, telemàticament, el 9 de novembre, amb l'assistència de Mn. Jordi Vázquez nou Consiliari diocesà de Vida Creixent, la Presidenta diocesana Maria del Carme Ribes i com a vocals: Núria Obach, M. Àngels Carbonell, Maria Armengol, Victòria Canut i Teresa Cabanes.

Maria del Carme Ribes va informar de l'aturada que també pateix l'organització d'activitats degut a les dificultats sanitàries del tot prou conegudes, tot i que s'ha mantingut la bona relació tant amb el President interdiocesà, Sergi Óliba i Bernadó, com amb el President de Vida Ascendente, Álvaro Medina, de

Madrid i esperant que quan tot passi ens puguem tornar a reunir. Mn. Jordi Vázquez va recomanar que no es perdés el caliu i es mantinguessin les trobades dels grups per videoconferència.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

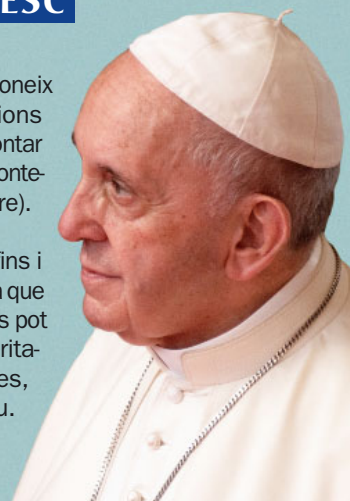

@Pontifex: «Maria, la mare que va cuidar a Jesús, també té cura amb afecte i dolor matern d'aquest món ferit» (9 de setembre).

@Pontifex: «La resposta cristiana a la pandèmia i a les conseqüents crisis socioeconòmiques es basa en l'amor, per davant de tot l'amor de Déu que sempre ens precedeix (1Jn 4,19). Quan acollim aquest amor diví, llavors podem respondre de forma semblant» (9 de setembre).

@Pontifex: «Un virus que no coneix barreres, fronteres o distincions culturals i polítiques s'ha d'afrontar amb un amor sense barreres, fronteres o distincions» (9 de setembre).

@Pontifex: «Estimar tothom, fins i tot els enemics, és difícil—diria que és un art! Però és un art que es pot aprendre i millorar. L'amor veritable, que ens fa fecunds i lliures, és sempre expansiu i inclusiu. Aquest amor guareix, sana i fa bé» (9 de setembre).

El Festival Canòlich Music arriba de manera telemàtica als joves i famílies

El Festival de música cristiana Canòlich Music, que es va celebrar entre els dies 20 i 21 de novembre a Sant Julià de Lòria (Principat d'Andorra), amb un format digital, ha reunit uns 2.000 joves i famílies a través dels mitjans digitals, les xarxes socials i a l'activitat central, que es va fer presencial: la missa a l'església parroquial de Sant Julià i Sant Germà.

YouTube ha estat la xarxa més usada per a la difusió de vídeos i de la retransmissió en directe per streaming de la missa, a més de la xarxa Tik-Tok pels vídeos participatius dels joves. També s'han dut a terme activitats de reflexió i tallers a les classes de religió a les escoles a través de la plataforma Moodle. Amb el lema «Som fràgils, siguem valents!», el

festival de música cristiana s'ha traslladat a l'espai virtual a causa de les restriccions de mobilitat i les mesures de distanciament social imposades per la pandèmia de la Covid-19. Tot i les dificultats inicials, el resultat ha estat valorat molt positivament per l'equip organitzador de Canòlich Music. Mn. Pepe Chisvert, Delegat d'Ensenyament, ha assenyalat que «estem contents d'haver donat una veu d'esperança als joves en una circumstància tant difícil per a ells. Hem après junts a ser més valents perquè amb la música és més fàcil superar les dificultats, perquè la música és un element molt important per viure la fe, i estem sentint que Déu ens acompanya en aquests moments».

L'Eucaristia es va celebrar de manera presencial a la parròquia de Sant Julià de Lòria, i fou presidida per Mn. Antoni Elvira, Delegat de Catequesi de la diòcesi d'Urgell. Mons. Joan-Enric Vives va participar amb un missatge de coratge i ànim als joves: «per a mi és un gran goig estar amb vosaltres i viure aquest moment intens de música, de festa, de goig i de retorn de mostrar que esteu presents i comteu molt. Volem tenir coratge pel futur, malgrat les dificultats. (...) La festa de Canòlich Music troba el seu centre, el seu motiu de joia i de trobada en l'encontre amb Jesús, que ha donat la vida per nosaltres i està ressuscitat, que Ell us acompanyi, que Ell sigui el vostre amic fidel. Crist Viu!». Durant la celebració, les lectures van ser proclamades per mestres i professors de religió, i les pregàries per alguns dels joves assistents a la celebració, que es va fer extremant les mesures de seguretat, fent test d'antígens als assistents i li-

mitant molt l'aforament d'assistència, distància social i higienització de les mans.

Es va emetre en directe pel canal de YouTube del Bisbat d'Urgell, com ja és tradició, i també en directe per LòriaTV i per Andorra Televisió.

En acabar, el concert de Migueli, també fou retransmès en directe per YouTube i amb un aforament limitat a l'església on es va celebrar. Al llarg de les setmanes prèvies i en els dies següents, a les escoles es treballa amb material didàctic. També es duu a terme un concurs de clips sobre la temàtica de la fragilitat humana i sobre la temàtica que proposa el festival enguany: «Som fràgils. Som valents». El concurs, encara obert fins al 20 de desembre, s'ha fet en la xarxa Tik-Tok. També hi ha les activitats «Batecs de vida», «Batecs d'esperança», i «Batecs d'energia», tots emesos pel canal de YouTube, i en els que participen DJ Garden&AlexGR en concert.

8 de desembre: Dia del Seminari

El dia 8 de desembre, Festivitat de la Immaculada Concepció de la Verge Maria, celebrem enguany extraordinàriament el DIA DEL SEMINARI que, enguany, com a conseqüència de la pandèmia va quedar posposat el mes de març. La solemnitat de la Immaculada Concepció és per a l'Església a Espanya l'ocasió apropiada per ajudar a tot el Poble de Déu a prendre consciència de la importància del Seminari Diocesà, cor de la Diòcesi, on ger-

minen les llavors de les vocacions al ministeri sacerdotal.

El lema d'enguany és «Pastors missioners» i intenta recollir la identitat del sacerdoti ministerial. Els sacerdots, ja que participen del sacerdoti de Crist, són anomenats «pastors de l'Església» i són enviats per Crist com els apòstols, per això, són essencialment missioners dins d'una Església tot ella missionera.

Preguem en aquest dia 8 de desembre pels seminaristes, pels seus for-

madors i perquè el Senyor vulgui benir la nostra Església amb el do de noves i santes vocacions. Ajudem als seminaris amb la nostra pregària, recolzament, i també, amb la nostra col·laboració econòmica, en la col·lecta extraordinària d'aquest dia. Prenguem tots consciència de la importància de les vocacions al ministeri ordenat.

Gràcies, Senyor, pels seminaristes i els sacerdots. Guardeu-los en el vostre amor i en la vostra fidelitat. Amén.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

7. □ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Is 35,1-10 / Sl 84 / Lc 5,17-26]. Sant Ambrós o Ambrosi (†397), bisbe de Milà i doctor de l'Església.

8. □ Dimarts [Gn 3,9-15.20 / Sl 97 / Ef 1,3-6.11-12 / Lc 1,26-38]. Immaculada Concepció de la Benaurada Verge Maria, anomenada també la Puríssima; sant Eucari, bisbe; sant Romaric, abat; santa Ester, reina bíblica (llibre del segle II aC).

9. ■ Dimecres [Is 40,25-31 / Sl 102 / Mt 11,28-30]. Sant Joan Dídac Cuauhtlatatzin; sant Restitut, mr.; sant Pere Fourier, prev., fund.; santa Leocàdia (Llogaia o Llocaia), vg. i mr.; santa Valèria, vg. i mr.

10. ■ Dijous [Is 41,13-20 / Sl 144 / Mt 11,11-15]. Mare de Déu de Loreto (1294), patrona de l'aviació; santa Eulàlia (o Eulària) de Mèrida, vg. i mr. (s. III); santa Júlia, vg. i mr.; sant Melquíades,

papa (africà, 311-314) i mr.; sant Gregori III, papa (siríac, 731-741).

11. ■ Divendres [Is 48,17-19 / Sl 1 / Mt 11,16-19]. Sant Damas I, papa (hispànic, 366-384), venerat a Argelaguer; sant Pau de Narbona, bisbe; sant Sabí, bisbe; sant Daniel Estilita, monjo siríac; santa Ida, vg.; santa Maria Meravelles de Jesús, vg.

12. ■ Dissabte [Sir 48,1-4.9-11 / Sl 79 / Mt 17,10-13]. Mare de Déu de

Guadalupe (Mèxic); santa Joana Francesca de Chantal (1572-1641), rel. viuda, fund. Saleses a Annecy (1610); sant Sinesi, mr.; beat Jaume de Viterbo, bisbe (agustiniana).

13. ■ Diumenge vinent, III d'Advent (lit. hores: 3a setm.) [Is 61,1-2a.10-11 / Sl: Lc 1,46-54 / 1Te 5,16-24 / Jo 1,6-8.19-28]. Santa Llúcia (s. III-IV), vg. i mr. a Siracusa (Sicília); santa Otília, vg. benedictina (s. VIII); sant Aubert, bisbe.

Diumenge II d'Advent (B)

COMENTARI

Preparar el camí al Senyor...

En la vida dels pobles i de les comunitats existeix el pecat i les seves conseqüències, però mai el pecat no té l'última paraula. Ho veiem en el text d'Isaïes. El poble s'ha apartat de Déu, ha donat culte als ídols, ha comès injustícies, és culpable però aquesta no és l'última paraula: *Consoleu, consoleu el meu poble... digueu-li que s'ha acabat la seva servitud, ha estat perdonada la seva culpa.* I més endavant: *Puja en una muntanya ben alta, missatger que anuncia a Sió la Bona Nova [l'evangeli]. Tu que portes bones noves a Jerusalem alça ben fort el teu crit, alça'l ben fort, no tinguis por! El Senyor Déu arriba amb poder, el seu braç domina tota cosa, l'acompanya el fruit de la seva victòria.* Aquesta victòria és el retorn de l'exili; ara Déu torna a oferir al poble la seva Aliança, ara el poble reunit altra vegada podrà seguir el camí de Déu. Però demana la nostra col·laboració: *Obriu en el desert una ruta al Senyor, aplaneu en l'estepa un camí per al nostre Déu. S'alçaran les fondalades i s'abaixaran les muntanyes.* Cal preparar un camí ben pla perquè tots puguin tornar a la seva terra. Aquestes paraules són també les que diu el Baptista a l'Evangeli: *Obriu una ruta al Senyor, aplaneu-li el camí.* Evidentment la salvació que ens porta Jesús és molt superior a la que anunciava Isaïes, perquè és la salvació plena, que abraça tota la vida. Per això Joan predicava un baptisme de conversió. Però el seu baptisme no perdonava els pecats, només preparava per a rebre aquest perdó. *Per això jo us he batejat només amb aigua; ell us batejarà amb l'Esperit Sant.* En aquest temps d'Advent ens preparem per a rebre el nostre Salvador. I necessitem convertir-nos. Sant Pere a la segona lectura ens parla de la salvació definitiva: *Nosaltres espereu un cel i una terra nova, on regnarà la justícia.* I per a això també ens hi hem de preparar. *El Senyor és pacient perquè no vol que ningú es perdi sinó que tothom arribi a convertir-se.* Mentre esperem això, que ell ens trobi en pau, immaculats i irrepressibles. Advent: temps de conversió.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 40,1-5.9-11)

«Consoleu, consoleu el meu poble», diu el vostre Déu. «Parleu amorosament a Jerusalem, crideu i digueu-li que s'ha acabat la seva servitud, que ha estat perdonada la seva culpa: ha rebut de mans del Senyor doble pena per tots els seus pecats.» Escolteu una veu que crida: «Obriu en el desert una ruta al Senyor, aplaneu en l'estepa un camí per al nostre Déu. S'alçaran les fondalades i s'abaixaran les muntanyes i els turons, la serralada es tornarà una plana, el terreny escabros serà una vall. Llavors apareixerà la glòria del Senyor i la veurà tothom alhora. La boca del Senyor ho ha dit.» Puja en una muntanya ben alta, missatger que anuncies a Sió la bona nova! Tu que portes bones noves a Jerusalem, alça ben fort el teu crit, alça'l ben fort, no tinguis por! Digues a les viles de Judà: «Aquí teniu el vostre Déu! El Senyor Déu arriba amb poder, el seu braç domina tota cosa, l'acompanya el fruit de la seva victòria, el precedeixen els seus trofeus; vetlla com un pastor pel ramat, l'aplega amb el seu braç, porta al pit els anyells, acompanya les ovelles que crien.»

▶ Salm responsorial (84)

R. *Senyor, feu-nos veure el vostre amor i doneu-nos la vostra salvació.*

Jo escolto què diu el Senyor: / Déu anuncia la pau al seu poble. / El Senyor és a prop per salvar els seus fidels, / i la seva glòria habitarà al nostre país. R.

La fidelitat i l'amor es trobaran, / s'abraçaran la bondat i la pau; / la fidelitat germinarà de la terra, / i la bondat mirarà des del cel. R.

El Senyor donarà la pluja, / i la nostra terra donarà el seu fruit. / La bondat anirà al seu davant, / i la pau li seguirà les petjades. R.

▶ Lectura de la segona carta de sant Pere (2Pe 3,8-14)

Estimats, una cosa hi ha que no heu de perdre mai de vista: Per al Senyor tant és un dia com mil anys i mil anys com un dia. No és que el Senyor difereixi el compliment de les promeses, com ho suposen alguns; és que el Senyor és pacient amb vosaltres, perquè no vol que ningú es perdi, sinó que tothom arribi a convertir-se. Però el dia del Senyor vindrà; arribarà inesperadament com un lladre. Aquell dia el cel fugirà amb un estrèpit espantós, els elements, abrandats, es desintegraran, i la terra quedarà al descobert amb tot el que hi han fet. Tenint present, doncs, que tot això es desintegrarà, penseu com heu de viure, amb quina santedat i amb quina pietat us heu de comportar. Espereu la vinguda del dia del Senyor, i feu tot el possible perquè arribi aviat. Aquell dia el cel, inflammat, es desfarà, i els elements, abrandats, es fondran. Però nosaltres, tal com ell ens ho ha promès, esperem un cel i una terra nova, on regnarà la justícia. Per tant, estimats, mentre espereu això, mireu que ell us trobi en pau, immaculats i irrepressibles.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Marc (Mc 1,1-8)

Comença l'evangeli de Jesús, el Messies, Fill de Déu. En el profeta Isaïes hi ha escrit això: «Jo envio davant teu el profeta missatger perquè et prepari el camí. Una veu crida en el desert: Obriu una ruta al Senyor, aplaneu-li el camí.» Complint això, Joan començà a batejar en el desert. Predicava un baptisme de conversió, per obtenir el perdó dels pecats, i anaven a trobar-lo de tot arreu de Judea, amb tota la gent de Jerusalem, confessaven els seus pecats i es feien batejar per ell al riu Jordà. El vestit de Joan era de pell de camell, es cobria amb una pell a la cintura i s'alimentava de llagostes i mel boscana. I predicava així: «Després de mi ve el qui és més poderós que jo, tan poderós que no soc digne ni d'ajupir-me a deslligar-li la corretja del calçat. Jo us he batejat només amb aigua; ell us batejarà amb l'Esperit Sant.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 40,1-5.9-11)

«Consolad, consolad a mi pueblo —dice vuestro Dios—; hablad al corazón de Jerusalén, gritadle, que se ha cumplido su servicio y está pagado su crimen, pues de la mano del Señor ha recibido doble paga por sus pecados.»

Una voz grita: «En el desierto preparadle un camino al Señor; allanad en la estepa una calzada para nuestro Dios; que los valles se levanten, que montes y colinas se abajen, que lo torcido se enderece y lo escabroso se iguale. Se revelará la gloria del Señor, y la verán todos juntos —ha hablado la boca del Señor—».

Súbete a un monte elevado, heraldo de Sió; alza fuerte la voz, heraldo de Jerusalén; álzala, no temas, di a las ciudades de Judá: «Aquí está vuestro Dios. Mirad, el Señor Dios llega con poder y con su brazo manda. Mirad, viene con él su salario y su recompensa lo precede. Como un pastor que apacienta el rebaño, reúne con su brazo los corderos y los lleva sobre el pecho; cuida él mismo a las ovejas que crían.»

▶ Salmo responsorial (84)

R. *Muéstranos, Señor, tu misericordia y danos tu salvación.*

Voy a escuchar lo que dice el Señor: / «Dios anuncia la paz / a su pueblo y a sus amigos». / La salvación está cerca de los que temen, / y la gloria habitará en nuestra tierra. R.

La misericordia y la fidelidad se encuentran, / la justicia y la paz se besan; / la fidelidad brota de la tierra, / y la justicia mira desde el cielo. R.

El Señor nos dará la lluvia, / y nuestra tierra dará su fruto. / La justicia marchará ante él, / y sus pasos señalarán el camino. R.

▶ Lectura de la segunda carta del apóstol san Pedro (2Pe 3,8-14)

No olvidéis una cosa, queridos míos, que para el Señor un día es como mil años y mil años como un día. El Señor no retrasa su promesa, como piensan algunos, sino que tiene paciencia con vosotros, porque no quiere que nadie se pierda, sino que todos accedan a la conversión. Pero el Día del Señor llegará como un ladrón. Entonces los cielos desaparecerán estrepitosamente, los elementos se disolverán abrasados y la tierra con cuantas obras hay en ella quedará al descubierto. Puesto que todas estas cosas van a disolverse de este modo, ¡qué santa y piadosa debe ser vuestra conducta, mientras esperáis y apresuráis la llegada del Día de Dios! Ese día los cielos se disolverán incendiados y los elementos se derretirán abrasados. Pero nosotros, según su promesa, esperamos unos cielos nuevos y una tierra nueva en los que habite la justicia. Por eso, queridos míos, mientras esperáis estos acontecimientos, procurad que Dios os encuentre en paz con él, intachables e irreprochables.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 1,1-8)

Comienza el Evangelio de Jesucristo, Hijo de Dios. Como está escrito en el profeta Isaías: «Yo envío a mi mensajero delante de ti, el cual preparará tu camino; voz del que grita en el desierto: "Preparad el camino del Señor, enderezad sus senderos"»; se presentó Juan en el desierto bautizando y predicando un bautismo de conversión para el perdón de los pecados. Acudía a él toda la región de Judea y toda la gente de Jerusalén. Él los bautizaba en el río Jordán y confesaban sus pecados. Juan iba vestido de piel de camello, con una correa de cuero a la cintura y se alimentaba de saltamontes y miel silvestre. Y proclamaba: «Detrás de mí viene el que es más fuerte que yo y no merezco agacharme para desatarle la correa de sus sandalias. Yo os he bautizado con agua, pero él os bautizará con Espíritu Santo.»